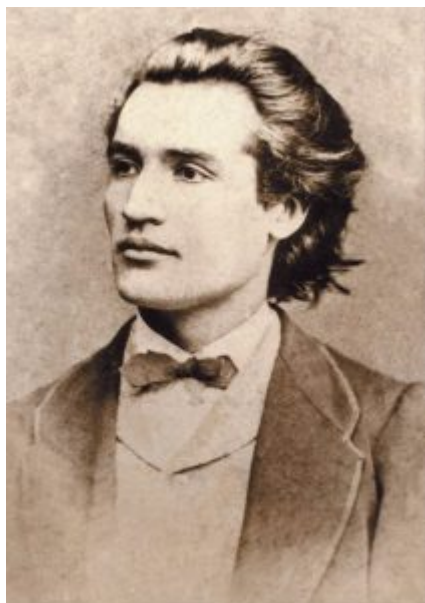

[„DOMNULUI PRODAN I-E CIUDĂ...”] – de Mihai Eminescu

D[omn]nul[ui] Prodan [i]-e ciudă, cumcă, după cum spune, un oaspe ar fi tras pe cineva de roc pentru ca să voteze contra. Dacă l-ar fi tras [de] limbă, mai zic și eu, ar fi avut dreptate d-nul Prodan, dar eu cred că a trage de roc pe cineva când apelul e nominal nu < cred că > însemnează a influența asupra conștiinței lui.

Sînt om ciudat eu cînd nu voi să confund haina cu ființa și poalele rocului cu conștiința, nu-i așa?

Apoi, domnilor, dacă-i vorba de dat afară, azi nu va plac oaspeții ce ne onorează cu prezența lor, mîne poate că nu vă vom plăcea noi, membrii minori-sau majorității (că nu se știe) și veți avea poate poftă să ne dați și pe noi afară... mijloace puțin parlamentare și puțin apte pentru de-a ne convinge că ideile d-voastre sînt cele juste și ale noastre cele false.

1. în manuscris: D-nul Prodan..... apoi, de la cap, D-nia lui e ciudă etc., urmă a intenției de a adăuga

ulterior ceva cu privire la Prodan.

MIHAI EMINESCU

OPERA POLITICA

1870 – 1877

ALBINA, FAMILIA, FEDERATIUNEA, CONVORBIRI LITERARE, CURIERUL
DE IASI

EDIȚIE CRITICĂ ÎNTEMEIATĂ DE P E R P E S S I C I U S

EDIȚIE CRITICĂ ÎNGRIJITĂ DE MUZEUL LITERATURII ROMÂNE

Coordonator DIMITRIE VATAMANIUC

Editura Academiei RSR, 1980

Pag. 286

Mihai-Eminescu.Ro